

**КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА
ГРІНЧЕНКА ФАКУЛЬТЕТ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА І
ХОРЕОГРАФІЇ
КАФЕДРА ХОРЕОГРАФІЇ**

«Допущено до захисту»

Завідувач кафедри хореографії

_____ Людмила АНДРОЩУК

Протокол засідання кафедри № ____ від «__» 2024 р.

САВАНЧУК ДМИТРО АНДРІЙОВИЧ

**ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У СТВОРЕННІ СУЧАСНИХ
ХОРЕОГРАФІЧНИХ ФОРМ**

кваліфікаційна магістерська робота

зі спеціальності 024 «Хореографія»

освітньо-професійна програма **024.00.01 Хореографія**

другий (магістерський) рівень вищої освіти

Керівник:

Благова Тетяна Олександрівна,

Доктор педагогічних наук,

професор кафедри хореографії

Київ 2025

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ХОРЕОГРАФІЇ.....	6
1.1. Поняття інноваційних технологій у мистецтві хореографії.....	7
1.2. Вплив науково-технічного прогресу на розвиток хореографічного мистецтва.....	15
1.3. Сучасні тенденції розвитку хореографії в контексті цифрової трансформації.....	22
РОЗДІЛ 2. СЦЕНАРНО-КОМПОЗИЦІЙНА РОЗБОРКА ХОРЕОГРАФІЧНОГО ТВОРУ “ ЦИФРОВЕ Я ”.....	31
2.1 Сценарно-копмозиційний план.....	31
2.2 План мізансцен хореографічного твору.....	35
ВИСНОВКИ.....	39
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	40

ВСТУП

Актуальність теми

Сучасна хореографія стрімко розвивається під впливом технологічного прогресу, що відкриває нові можливості для розширення виражальних засобів танцю. Інноваційні технології, такі як мультимедійні проєкції, віртуальна (VR) та доповнена (AR) реальність, технології motion capture та штучного інтелекту, активно впроваджуються в хореографічну практику, змінюючи підходи до створення вистав і взаємодії з глядачем.

Науковці та практики дедалі частіше звертаються до дослідження цієї проблеми. Зокрема, у роботах Ірини Герц проглядається аналіз взаємодії сучасного танцю та новітніх технологій, а Оксана Жук розгортає інноваційні методи й підходи у хореографічній освіті та постановочній роботі.

Незважаючи на зростаючий інтерес до використання технологій у сценічному мистецтві, залишається недостатньо дослідженим вплив цих інновацій на художню складову хореографії, зокрема на зміни у формах та стилях танцю. Важливо визначити, яким чином сучасні технологічні засоби можуть впливати на композицію, структуру та естетику хореографічних постановок, а також як вони сприяють розвитку нового сценічного простору.

Отже, дослідження інноваційних технологій у створенні сучасних хореографічних форм є важливим і актуальним, оскільки дозволяє осмислити трансформаційні процеси у хореографічному мистецтві та спрогнозувати його подальший розвиток.

Об'єкт дослідження – інноваційні технології у хореографічному мистецтві.

Предмет дослідження – особливості застосування мультимедійних, цифрових та інтерактивних технологій у створенні хореографічних постановок.

Мета дослідження – дослідити та обґрунтувати особливості використання інноваційних технологій у процесі створення сучасних

хореографічних форм, визначити їхню роль та перспективи подальшого використання у розвитку танцювального мистецтва.

Сучасні тенденції розвитку хореографії в контексті цифрової трансформації.

Для досягнення мети поставлено такі завдання:

1. Дослідити поняття інновацій у хореографії та їхню роль у сучасному мистецтві.
2. Проаналізувати сучасні технологічні засоби, що використовуються у створенні хореографічних постановок.
3. Визначити особливості взаємодії цифрових технологій із традиційними хореографічними прийомами.
4. Дослідити практичний досвід застосування технологічних інновацій у світових та українських хореографічних проєктах.
5. Визначити перспективи розвитку сучасної хореографії під впливом технологічного прогресу.

Методи дослідження

Для реалізації поставлених завдань у роботі застосовуються такі методи дослідження:

Аналіз наукових джерел – для вивчення сучасних підходів до використання технологій у хореографії.

Компаративний аналіз – для порівняння традиційних та інноваційних хореографічних форм.

Історичний метод – для простеження розвитку технологічних інновацій у хореографічному мистецтві.

Метод спостереження – для аналізу хореографічних постановок, що використовують сучасні технології.

Метод узагальнення – для формулювання висновків щодо тенденцій розвитку хореографії в цифрову епоху.

Апробація дослідження: відбулася online конференція на засіданні V Міжнародній науково-практичній онлайн-конференції - “Мистецтво танцю і хореографічна освіта: досвід, тенденції, перспективи”.

Структура роботи

Робота складається зі вступу, двох розділів, висновку, списку використаних джерел і додатків.

У вступі розкрито актуальність теми, визначено об’єкт, предмет, мету та завдання дослідження, охарактеризовано методи роботи.

Розділ 1 містить теоретичний аналіз поняття інновацій у хореографії та визначає їхнє місце у сучасному мистецтві.

Розділ 2 присвячений сценарно-композиційній розробці хореографічного твору “Цифрове я”.

У висновках підбито підсумки дослідження, визначено перспективи використання технологій у хореографії.

Список використаних джерел містить наукові праці, статті та інші матеріали, що були використані в дослідженні.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ХОРЕОГРАФІЇ

Сучасне хореографічне мистецтво постійно розвивається під впливом технологічного прогресу. Інноваційні технології відіграють значну роль у формуванні нових сценічних форм, змінюючи підходи до постановки, освітлення, візуального супроводу та навіть взаємодії танцівників із простором. Використання цифрових засобів дозволяє створювати унікальні художні образи та експериментувати з традиційними техніками, що розширює межі хореографічного мистецтва. Одні із видів цифрових технологій, що використовуються в хореографії (мультимедіа, 3D, віртуальна сцена)[16.С.73–74].

У цьому розділі розглядаються теоретичні засади використання інновацій у хореографії, їхній вплив на розвиток танцювальних форм і стилів, а також значення технологій у формуванні нового естетичного простору танцю. Розглядається історія використання технологій у сучасному танці[17.С. 92–93].

Аналізуються основні тенденції сучасної хореографії, що включають мультимедійні технології, цифрові ефекти, віртуальну та доповнену реальність, інтерактивні системи та можливості штучного інтелекту.

Значущість дослідження полягає в тому, що воно дозволяє глибше зрозуміти взаємозв'язок між традиційними підходами до хореографії та сучасними технологічними рішеннями. Це сприяє усвідомленню нових перспектив у розвитку танцювального мистецтва та пошуку оптимальних шляхів інтеграції інновацій у постановочний процес.

Застосування інноваційних технологій у хореографії створює новий вимір взаємодії між виконавцем і глядачем. Цифрові інструменти дозволяють глядачу не лише споглядати виступ, а й бути його учасником — через віртуальні тури, інтерактивні перформанси або VR/AR-технології. Такий підхід змінює саму концепцію сценічної дії, адже простір виступу більше не обмежується фізичною сценою, а може включати цифрові платформи, віртуальні галереї чи навіть доповнену реальність у мобільних застосунках.

Крім того, інновації значно впливають на процес навчання та професійної підготовки хореографів і танцівників. Онлайн-платформи, відеоуроки, цифрові бібліотеки рухів та програмне забезпечення для аналізу техніки виконання стають невіддільною частиною освітнього процесу. Це відкриває доступ до знань і практик різних шкіл і культур, сприяючи глобалізації хореографічного мистецтва та формуванню нового покоління митців з широким спектром інструментів для самовираження.

Таким чином, теоретичне осмислення інновацій у хореографії є необхідною умовою для подальшого розвитку галузі. Розуміння ролі технологій у формуванні нових форм та естетики дозволяє не лише зберігати спадщину традиційного танцю, а й відкривати нові горизонти для творчості. Саме на стику мистецтва та науки сьогодні народжуються найсміливіші та найвиразніші хореографічні експерименти.

1.1. Поняття інноваційних технологій у мистецтві хореографії

Сучасне хореографічне мистецтво зазнає значних трансформацій під впливом технологічного прогресу. Інноваційні технології відкривають нові можливості для створення унікальних танцювальних форм, змінюючи спосіб постановки вистав, організації простору та взаємодії танцівників із глядачем.

Поняття інноваційних технологій у хореографії: інноваційні технології у мистецтві хореографії – це сучасні технічні та цифрові засоби, що застосовуються для вдосконалення хореографічних постановок, розширення їхніх виразних можливостей та створення нового сценічного досвіду. Вони включають широкий спектр рішень – від комп'ютерної графіки та мультимедійних ефектів до віртуальної реальності та технологій штучного інтелекту [1].

Основними характеристиками інноваційних технологій у хореографії є:

Інтерактивність – взаємодія танцівників із технологічними системами у реальному часі.

Динамічність – можливість змінювати сценічний простір і візуальні ефекти в процесі виконання.

Візуальне розширення – використання цифрових технологій для створення нових художніх образів.

Залучення глядача – інтеграція технологій, що дозволяють аудиторії активніше взаємодіяти з виставою.

Мал. 1.1.1. Ілюстрація поняття інноваційних технологій у хореографії

Роль інноваційних технологій у сучасній хореографії

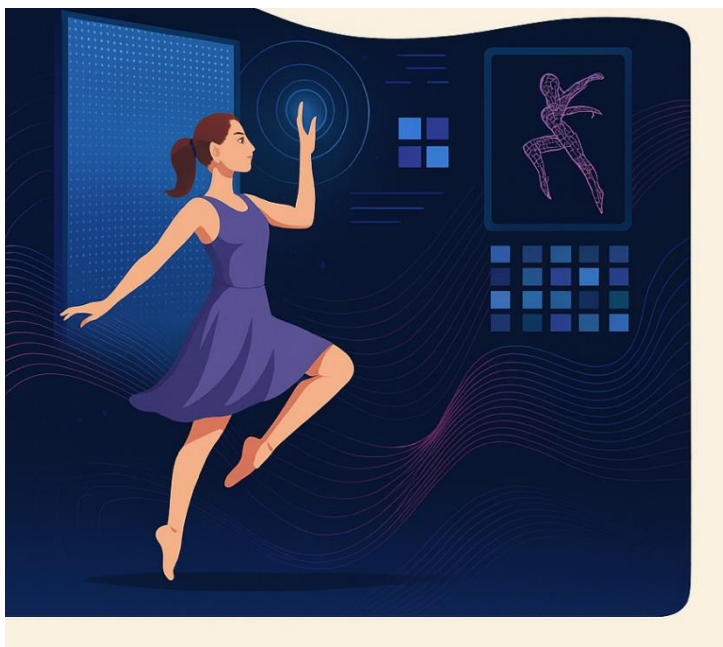
Застосування технологічних нововведень у хореографії сприяє:

Створенню нових форм виразності – завдяки використанню світлових проєкцій, 3D-анімації та інтерактивних поверхонь змінюються способи подачі танцю.

Розширенню сценічного простору – цифрові технології дозволяють створювати віртуальні декорації та адаптувати вистави для нестандартних майданчиків.

Підвищенню технічної складності постановок – танцівники взаємодіють із цифровими системами, що вимагає від них додаткових навичок та адаптації до нових сценічних умов.

Таким чином, інноваційні технології у хореографії не лише змінюють традиційні підходи до створення танцювальних постановок, а й сприяють розвитку нових жанрів та стилів, що відповідають викликам сучасного цифрового суспільства [6].

Мал. 1.1.2. Ілюстрація до пункту роль інноваційних технологій у сучасній хореографії

Інноваційні технології також відіграють важливу роль у популяризації хореографічного мистецтва. Завдяки цифровим засобам, таким як віртуальні сцени, онлайн-трансляції та інтерактивні мультимедійні платформи, танець стає доступнішим для ширшої аудиторії. Це особливо актуально в умовах цифрової

епохи, коли мистецтво виходить за межі традиційних сценічних просторів та проникає у віртуальне середовище.

Інтеграція інноваційних технологій у хореографію також сприяє міждисциплінарному підходу до створення мистецьких проєктів. Сучасні постановки часто виникають на перетині хореографії, цифрового дизайну, звукового мистецтва, сценографії та програмування. Така взаємодія фахівців різних галузей стимулює народження унікальних форм мистецького висловлювання, що виходять за межі традиційного танцю і перетворюють виставу на комплексний мультимедійний досвід.

Крім того, інноваційні технології відкривають нові горизонти для збереження та реконструкції хореографічної спадщини. За допомогою технологій 3D-сканування, відеозаписів з різних ракурсів, цифрової архівації та інструментів віртуальної реальності можна точно фіксувати та відтворювати танцювальні композиції, що сприяє їх збереженню для майбутніх поколінь [8].

Варто також зазначити, що цифрові інструменти підтримують інклюзивність у хореографії. За допомогою онлайн-ресурсів, адаптивних інтерфейсів та віртуальних платформ, люди з обмеженими фізичними можливостями можуть брати участь у творчому процесі, навчанні та виступах. Це створює рівні можливості для всіх, хто прагне самовираження через танець.

У підсумку, інноваційні технології стають не лише інструментом для розширення технічних можливостей хореографії, але й рушієм глибоких змін у її змісті, формі, доступності та соціальному значенні. Вони перетворюють хореографію на гнучке, динамічне й універсальне мистецтво, що відповідає викликам часу та відкриває нові простори для креативності.

Таблиця 1.1. Інноваційні технології в хореографії та їх можливості

Технологія	Застосування в хореографії	Очікуваний ефект
Віртуальна реальність (VR)	Створення 3D-простору для тренувань та вистав	Занурення в цифрову сцену, розвиток просторової уяви
Доповнена реальність (AR)	Візуальні ефекти під час живого виступу	Посилення візуального впливу, нові форми взаємодії з глядачем
Мультимедійні технології	Синхронізація танцю з відео, світлом, звуком	Розширення емоційного та сенсорного впливу
Штучний інтелект (AI)	Генерація нових танцювальних рухів, аналіз композицій	Пошук нових форм, автоматизація творчих процесів
Онлайн-платформи	Трансляція виступів, дистанційне навчання	Доступ до глобальної аудиторії, розширення освітніх можливостей

Окрім цього, технології сприяють новим формам колаборації між хореографами, музикантами, художниками та інженерами. Використання систем захоплення руху (motion capture) дозволяє створювати унікальні танцювальні композиції, які поєднують реальні рухи танцівників із цифровими ефектами. Це відкриває нові горизонти для творчості та експериментів, де межа між фізичною та віртуальною реальністю поступово стирається [10].

Значний вплив технологічного прогресу спостерігається і в освітньому процесі у сфері хореографії. Використання доповненої реальності (AR) та штучного інтелекту сприяє вдосконаленню методик навчання, допомагаючи хореографам та танцівникам аналізувати власні рухи, коригувати техніку виконання та вивчати нові стилі танцю за допомогою інтерактивних програм.

Це підвищує рівень підготовки виконавців та сприяє розвитку індивідуального стилю кожного танцівника.

Інноваційні технології в хореографії також дозволяють розширити можливості для експериментів із простором та часом. Завдяки використанню сучасних цифрових платформ, хореографи можуть створювати нестандартні просторові рішення для сценічного виступу, застосовуючи динамічні відео та світлові ефекти. Це дозволяє не лише змінювати вигляд сцени, а й коригувати сприйняття часу: рухи танцівників можуть бути представлені в різних часових інтервалах через монтаж чи різноманітні проекції, що створює ефект багатовимірності та синхронізує рухи з візуальними елементами.

Також важливою складовою інноваційних технологій є використання алгоритмів і штучного інтелекту для аналізу та створення нових хореографічних форм. Існують вже експерименти, де штучний інтелект створює танцювальні рухи або допомагає хореографам в аналізі структури танцювальних композицій. Використання алгоритмів дозволяє хореографам віднайти нові підходи до рухів, експериментуючи з поєднанням різних танцювальних стилів або елементів, що значно розширює творчу свободу.

Інтерактивність та персоналізація також стали важливими напрямками розвитку завдяки новим технологіям. Віртуальна та доповнена реальність дозволяють створювати танцювальні вистави, у яких глядач може стати частиною події, обираючи кут зору або навіть взаємодіючи з танцівниками. Це дає нові можливості для персоналізованого досвіду, де кожен глядач стає активним учасником танцювального процесу. Крім того, технології забезпечують глибший рівень занурення, де танець стає не просто спостереженням, а особистим переживанням [12].

Інтеграція інноваційних технологій у хореографію також змінює структуру самої творчості. Сьогодні танець може бути створений не лише як фізичний рух, а як результат цифрового програмування, коли кожен рух генерується на основі алгоритмів, музичних імпульсів або навіть біометричних даних виконавця. Це дає змогу створювати хореографічні композиції, що

виходять за межі людських фізичних можливостей, адже цифрові аватари, створені за допомогою motion capture, здатні виконувати рухи, які є недосяжними для реального тіла.

Інновації відкривають нові перспективи для дослідження зв'язку між тілом, технологіями та середовищем. Наприклад, за допомогою датчиків руху або нейроінтерфейсів хореографи можуть перетворювати біологічні сигнали (пульс, дихання, активність мозку) на візуальні або звукові елементи вистави. Таким чином, кожен виступ стає унікальним відображенням фізіологічного стану виконавця, а танець перетворюється на симбіоз людини та машини, що підкреслює глибокий емоційний та сенсорний зв'язок.

Мал. 1.1.3. Інноваційні цифрові технології у хореографії: танцівниця взаємодіє з віртуальним середовищем через VR та інтерактивні ефекти.

Важливим напрямком застосування технологій є також збереження та архівування хореографічної спадщини. Завдяки 3D-скануванню, віртуальним музеям і цифровим архівам, можна фіксувати складні танцювальні композиції для майбутніх поколінь. Це дозволяє не тільки зберігати мистецтво, яке

зазвичай є короткотривалим у часі, а й створювати платформу для його повторного інтерпретування в нових технологічних форматах [13].

Інноваційні технології як каталізатор еволюції хореографічного мислення

Інтеграція інноваційних рішень у мистецтво хореографії змінює не лише засоби сценічного вираження, а й самі підходи до творчого мислення. Хореографи дедалі частіше мислять не лише у площині простору та руху, але й у категоріях алгоритмів, інтерактивних сценаріїв та віртуального дизайну. Танцювальна композиція більше не обмежується фізичною сценою — вона стає частиною цифрового середовища, що динамічно трансформується під час виступу.

Це зумовлює потребу в нових професіях у сфері хореографії, таких як цифровий сценограф, медіахудожник, інтерактивний дизайнер руху, які працюють у команді з хореографами над створенням вистав нового типу — гібридних перформансів, що поєднують реальне та віртуальне, тілесне та цифрове, миттєве й алгоритмічно зумовлене.

Глобальний вплив інновацій: міжкультурний обмін і доступність

Ще одним важливим аспектом впливу інновацій є глобалізація хореографічної освіти та мистецтва. Завдяки онлайн-платформам, інтерактивним лабораторіям і цифровим майстер-класам хореографи з різних країн отримують змогу обмінюватися досвідом, брати участь у спільних проєктах, створювати транснаціональні колективи. Це стимулює не лише збагачення художніх форм, але й формування нової культури співпраці у сфері мистецтва.

Цифрові технології розмивають кордони між «центром» і «периферією» у хореографії. Молоді митці, незалежно від географічного розташування, отримують доступ до світових ресурсів, партнерств, публіки. Це сприяє демократизації мистецтва танцю і посиленню його ролі як засобу міжкультурного діалогу [7].

Психофізичний аспект: новий рівень взаємодії «тіло–технологія»

Варто окремо відзначити психофізичний вимір інновацій у хореографії. Впровадження біосенсорних технологій, аналіз руху за допомогою штучного інтелекту, реєстрація емоційного стану виконавця в реальному часі відкривають нові горизонти для дослідження зв'язку між тілом і свідомістю. Танцівник отримує можливість не лише передавати емоції через рух, а й бачити зворотній зв'язок – як змінюється сценічне середовище під впливом його психофізичного стану.

У таких проєктах тіло перетворюється на інтерфейс, що керує мультимедійним простором вистави. Це дає змогу реалізовувати нові художні концепції, в яких танець стає перформансом даних, живим діалогом між технологією та емоцією, а виконавець – співавтором цифрової реальності [14].

Таким чином, інноваційні технології в хореографічному мистецтві – це сукупність сучасних технічних, цифрових, мультимедійних і програмних засобів, що спрямовані на розширення творчих можливостей хореографа та танцівника. Вони охоплюють як процес створення, постановки та відтворення танцю, так і його навчання, аналіз, збереження та презентацію. Інноваційність у хореографії виявляється у використанні нових форм взаємодії з глядачем, у синтезі танцю з відеоартом, VR, AR, голографією, а також у впровадженні цифрових платформ для обміну творчими продуктами. Поняття інноваційності передбачає не лише технічне оновлення, але й зміну світоглядних підходів до мистецтва танцю, його ролі в сучасному суспільстві та потенціалу для трансформації культурного простору.

1.2. Вплив науково-технічного прогресу на розвиток хореографічного мистецтва

Науково-технічний прогрес суттєво впливає на всі сфери мистецтва, зокрема й на хореографію. Сучасні технології змінюють підходи до постановки танцю, використання простору, світла, звуку та взаємодії танцівника із глядачем. Інноваційні рішення сприяють розширенню виразних можливостей

танцю, створенню нових форм та стилів, а також впровадженню інтерактивних елементів у хореографічні постановки.

Одним із ключових аспектів науково-технічного впливу є використання цифрових технологій у сценографії. Завдяки 3D-проекціям, інтерактивним LED-екранам і доповненій реальності (AR) хореографи отримують можливість змінювати сценічний простір у реальному часі. Це дозволяє створювати динамічні візуальні ефекти, які підсилюють емоційний вплив танцю на глядача та розширюють можливості танцювальної композиції [8].

Ще одним важливим напрямом є застосування технологій motion capture (захоплення руху). Ця методика дозволяє аналізувати та зберігати рухи танцівників у цифровому форматі, що використовується як у навчальних цілях, так і для створення анімаційних або віртуальних вистав. Це сприяє експериментам у сфері поєднання традиційного танцю з новими цифровими формами, наприклад, у кіно, відеоіграх або мультимедійному мистецтві.

Крім того, штучний інтелект (AI) та алгоритми машинного навчання стають важливими інструментами у хореографії. Вони використовуються для аналізу рухів, розробки індивідуальних тренувальних програм для танцівників, створення комп'ютерно згенерованих танцювальних композицій та навіть інтерактивної взаємодії між людиною та машиною в межах танцювальних перформансів [6].

Не менш важливим є розвиток сенсорних технологій та носимих пристроїв. Сучасні датчики, інтегровані в одяг танцівників, дозволяють змінювати музику, світлові ефекти або відео залежно від рухів тіла. Це відкриває нові можливості для інтерактивного танцю, де сцена реагує на кожен жест виконавця, створюючи унікальний мистецький досвід.

Окрім того, науково-технічний прогрес сприяє змінюванню підходів до навчання хореографії. Онлайн-курси, віртуальні хореографічні студії та використання VR-технологій дозволяють танцівникам удосконалювати свої навички незалежно від місця перебування. Також є розширені цифрові платформи для навчання хореографії (Zoom, Motion Capture, Dance360) [18. С.

116–118]. Це значно розширює доступ до навчання та сприяє глобальному обміну знаннями між представниками різних хореографічних шкіл.

Таким чином, науково-технічний прогрес не лише модернізує традиційні хореографічні методики, а й сприяє появі нових форм танцю, які поєднують класичне мистецтво з цифровими технологіями. Це відкриває перед хореографами безмежні можливості для творчого самовираження та експериментів із формою, простором і змістом танцю.

Таблиця 1.2. Вплив науково-технічного прогресу на різні аспекти хореографії

Аспект хореографії	Вплив науково-технічного прогресу	Результат
Освітній процес	Відеоуроки, онлайн-платформи, інтерактивні тренажери	Доступ до навчання в будь-якому місці, зростання рівня майстерності
Постановка танцювальних номерів	Програмне забезпечення для створення хореографії (наприклад, Labanotation Tools)	Точність, експерименти з рухами, економія часу
Сценографія	Комп'ютерне керування світлом, лазери, проекції	Візуальні інновації, занурення глядача
Комунікація	Соціальні мережі, відеозв'язок	Миттєвий обмін досвідом і ідеями
Архівування та аналіз	Цифрові бази даних танцю, аналітичні платформи	Збереження спадщини, рефлексія над розвитком мистецтва

Вплив науково-технічного прогресу на розвиток хореографічного мистецтва також відображається у зміні стилістичних підходів до танцювальної композиції. Технології, які дозволяють поєднувати віртуальні та фізичні елементи, дають змогу хореографам створювати гібридні форми танцю, де танцівники взаємодіють з цифровими об'єктами. Ці нові форми змінюють традиційні уявлення про танець, адже на сцені можуть одночасно існувати як фізичні, так і віртуальні персонажі, що розширює межі можливого для творчості. Таким чином, хореографи можуть не лише створювати нові стилі, а й поєднувати їх із мультимедійними елементами, формуючи гібридні жанри [3].

Ще одним важливим аспектом є впровадження технологій в навчання та підготовку танцівників. Раніше основною формою підготовки були класичні заняття та репетиції, де викладач або тренер безпосередньо спостерігав за рухами учнів. Сучасні технології дозволяють використовувати відеоаналіз для фіксації та корекції рухів, що дає можливість здійснювати більш точне та детальне спостереження за прогресом учнів. Завдяки спеціалізованим програмам та додаткам можна проаналізувати кожен рух танцівника, порівнюючи його з еталонними або цифровими моделями [15].

Мал. 1.2.1. Використання сучасних мультимедійних технологій та сценічної проекції у хореографічному мистецтві.

Важливою складовою технічного прогресу є також розвиток цифрових платформ для обміну танцювальними творами. Онлайн-ресурси, такі як відеохостинги, соціальні мережі та спеціалізовані танцювальні платформи, дозволяють не тільки дистрибуцію хореографічних постановок, але й створення глобальних танцювальних спільнот. Це сприяє поширенню нових стилів і напрямів, а також дозволяє танцівникам з усього світу обмінюватися досвідом, що стимулює розвиток хореографії на міжнародному рівні. З допомогою таких платформ танець набуває нового виміру, де кожен може стати частиною світового культурного процесу.

Мультимедійні технології відкривають нові можливості для виразності у хореографічних виставах. Сьогодні танці часто супроводжуються не лише музикою, але й спеціальними відео-проекціями, які є частиною хореографічної концепції. Це дозволяє танцюристам занурюватися в більш складний, візуально насичений простір, що стає важливою частиною вистави. Використання світлових та відеоефектів дозволяє створювати атмосферу, яка змінюється в процесі вистави, допомагаючи танцюристам передавати емоційний заряд через візуальні образи. У такий спосіб танець перетворюється на більш складну мультимедійно-композиційну виставу [16].

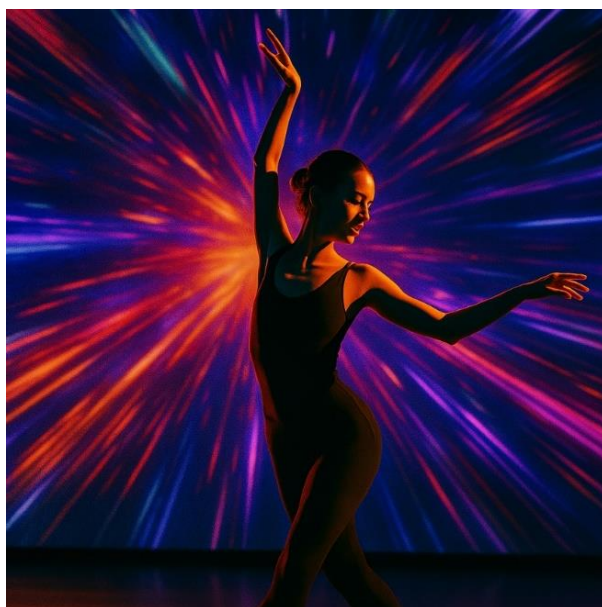
Іншим важливим напрямом є технології віртуальної реальності (VR), що дозволяють створювати інтерактивні хореографічні вистави, де глядач може стати частиною танцювальної композиції. VR дає змогу не лише переглядати виставу з різних точок зору, але й взаємодіяти з танцівниками або навіть «стати» частиною постановки. Це дозволяє розширити уявлення про роль глядача в культурному процесі, пропонуючи йому не пасивну роль, а активну участь у створенні хореографічного мистецтва.

Таким чином, науково-технічний прогрес, зокрема в таких сферах як цифрові технології, штучний інтелект, VR та інші, надає хореографам безмежні можливості для творчості. Ці інновації не лише змінюють фізичну реальність сценічного простору, а й дозволяють створювати нові форми мистецької

виразності, змінюючи саме сприйняття танцювального мистецтва як культурного явища.

Сучасні технології також впливають на спосіб збереження, реконструкції та відтворення танцювальних творів минулого. Створення цифрових архівів дозволяє не лише документувати танцювальні вистави, а й забезпечувати їх відтворення в майбутньому. Використання технологій віртуалізації допомагає в реконструкції історичних хореографічних номерів, зокрема тих, що раніше існували лише в усній або письмовій традиції. Це сприяє збереженню культурної спадщини та відкриває можливість її переосмислення в сучасному контексті.

Не менш важливою тенденцією є синтез хореографії з іншими цифровими мистецтвами. У творчості багатьох сучасних митців спостерігається інтеграція танцю з відеоартом, цифровою анімацією, голографією та генеративною графікою. Така взаємодія дозволяє вийти за межі класичного сценічного мистецтва і створити нові види перформативного досвіду. Хореографія стає не просто танцем, а частиною комплексного аудіовізуального твору, який вимагає залучення фахівців з різних сфер – програмістів, дизайнерів, інженерів звуку тощо [12].

Мал. 1.2.2. Мультимедійні технології у хореографії: поєднання танцю та цифрової проєкції створює новий рівень художньої виразності.

Особливої актуальності набуває тенденція персоналізації танцювального досвіду. Використання нейромереж та систем біозворотного зв'язку (biofeedback) дозволяє створювати вистави, які змінюються залежно від емоційного або фізіологічного стану глядача. Це сприяє новому рівню занурення, де межа між глядачем і виконавцем фактично стирається. Подібні інтерактивні форми змінюють саму концепцію сприйняття мистецтва, роблячи його глибоко особистим і динамічним.

У зв'язку з цим важливим стає питання естетичної грамотності хореографа нового покоління. Сучасний митець повинен володіти не лише знаннями у сфері танцю, а й орієнтуватися в цифрових інструментах, візуальному програмуванні, основах дизайну й технічних характеристиках обладнання. Таким чином, науково-технічний прогрес вимагає від хореографів нових компетентностей та міждисциплінарного мислення [8].

Отже, науково-технічний прогрес справляє глибокий і багатоаспектний вплив на хореографічне мистецтво. Завдяки впровадженню цифрових технологій, VR, AR, штучного інтелекту, сенсорики, біозворотного зв'язку та мультимедійних засобів змінюється не лише форма танцювального вираження, але й його зміст, структура взаємодії з глядачем, підходи до навчання та збереження культурної спадщини. Хореографія дедалі більше набуває ознак міждисциплінарного мистецтва, де поєднуються елементи танцю, технологій, дизайну, аудіовізуального мистецтва та аналітики. Це вимагає від сучасного хореографа не лише майстерності у сфері руху, а й володіння новітніми інструментами, гнучкості мислення та відкритості до інновацій. Завдяки технічному прогресу хореографія не лише зберігає свою актуальність, а й розвивається у напрямку нових мистецьких форм, які визначають обличчя сучасної культури.

1.3. Сучасні тенденції розвитку хореографії в контексті цифрової трансформації

Цифрова трансформація значно змінює характер хореографічного мистецтва, вносячи нові тенденції, які активно відображаються на процесах створення, виконання та сприйняття танцювальних творів. Однією з головних тенденцій є інтеграція цифрових технологій у творчий процес. Використання комп'ютерних програм для створення хореографічних композицій, а також застосування спеціалізованих інструментів для візуалізації танцю, дозволяє хореографам більш ефективно втілювати свої ідеї та здійснювати точне коригування рухів. Це дає змогу значно скоротити час на репетиції та підвищити якість кінцевого продукту [15].

Однією з яскравих тенденцій є поєднання традиційної хореографії з новими медіа-формами, такими як відеоарт, віртуальна реальність (VR) і доповнена реальність (AR). Сучасні хореографічні вистави все частіше включають в себе інтерактивні відео- або світлові проєкції, які розширюють уявлення про сценічний простір. За допомогою таких технологій створюється нова форма сприйняття танцю, де танцівники можуть взаємодіяти з віртуальними об'єктами чи зображеннями, що змінюються в залежності від їх рухів. Це дозволяє втілювати концептуальні ідеї, які б не були можливими без використання цифрових технологій, створюючи синергію між фізичними і віртуальними елементами [19].

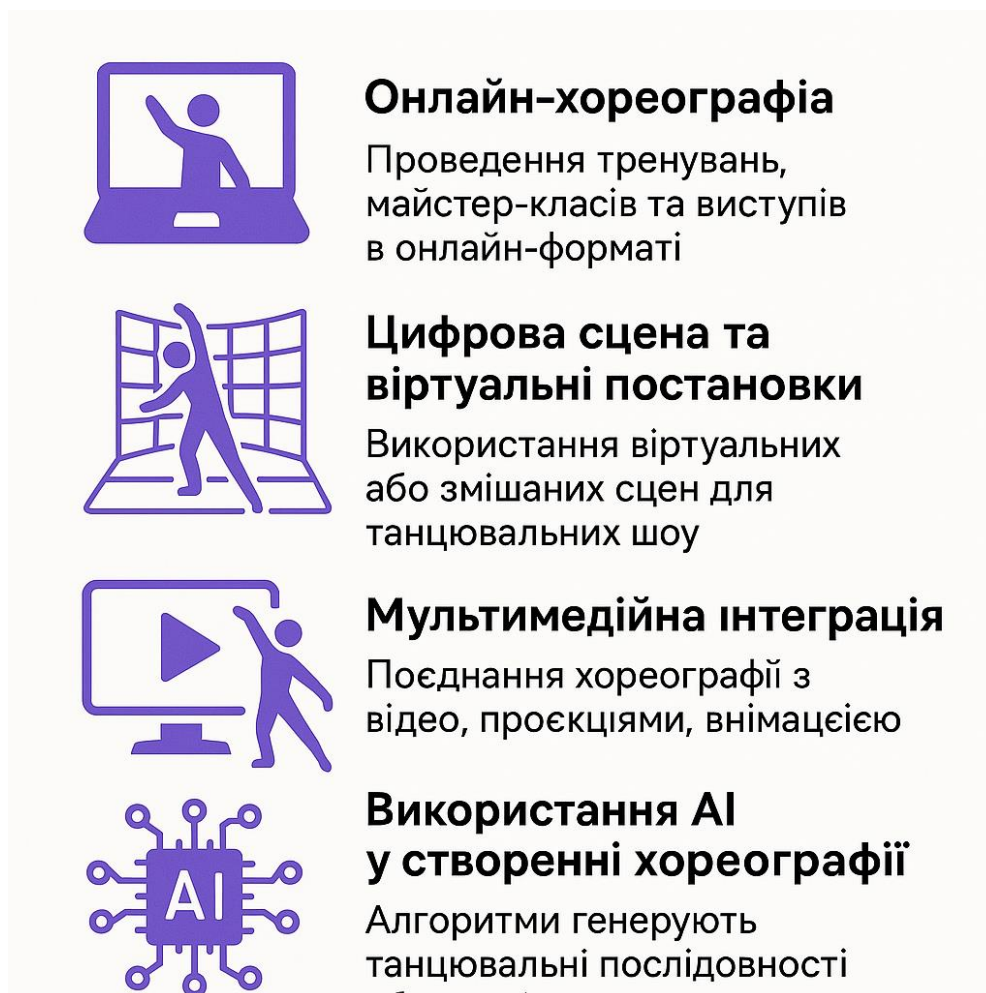
Використання анімованих персонажів та 3D-моделей в хореографічних виставах є ще однією тенденцією, що набирає популярності в сучасному танці. Це дозволяє створювати абсолютно нові естетичні форми, де анімація стає рівноправним партнером танцівників на сцені. Наприклад, танці можуть виконуватися як у реальному часі, так і у взаємодії з віртуальними об'єктами, що дає можливість створювати абстрактні або фантастичні композиції, де межі між реальністю і вигадкою зникають.

*Таблиця 1.3. Основні тенденції розвитку хореографії
в умовах цифрової трансформації*

Тенденція	Опис	Приклади реалізації
Онлайн-хореографія	Проведення тренувань, майстер-класів та виступів в онлайн-форматі	Zoom-класи, YouTube-канали танців, Instagram live тренування
Цифрова сцена та віртуальні постановки	Використання віртуальних або змішаних сцен для танцювальних шоу	VR-концерти, голографічні виступи
Мультимедійна інтеграція	Поєднання хореографії з відео, проєкціями, анімацією	Постановки з LED-екранами, інтерактивні перформанси
Використання AI у створенні хореографії	Алгоритми генерують танцювальні послідовності або аналізують рухи	Проекти з використанням Motion Capture, AI-хореографи
Глобальна цифрова комунікація в хореографічному середовищі	Обмін досвідом, трендами, техніками через цифрові платформи та соцмережі	Міжнародні TikTok- або Reels-челенджі, онлайн-фестивалі танцю

Значний вплив цифрових технологій проявляється і в освітньому аспекті хореографії. Сучасні танцювальні студії та навчальні заклади активно використовують онлайн-курси та відеоуроки для покращення навчального процесу. Застосування платформ для онлайн-навчання дає можливість танцівникам з усього світу отримувати професійну підготовку, незалежно від

місця проживання. Більше того, технології штучного інтелекту активно інтегруються у тренування танцівників, аналізуючи рухи та надаючи рекомендації щодо покращення техніки. Це дозволяє значно прискорити процес навчання та удосконалення танцювальних навичок [10].

Мал. 1.3.1. Основні тенденції розвитку хореографії в умовах цифрової трансформації

Однією з нових форм виразу в хореографії є цілісні цифрові перформанси, де поєднуються танець, театральні елементи та мультимедійні технології. Така форма дозволяє створювати глибокі емоційні та візуальні ефекти, які підсилюють сприйняття танцю. Танцівники взаємодіють з цифровими об'єктами, створюючи унікальні хореографічні композиції, що поєднують реальність і віртуальність. Така інтеграція створює нові можливості

для творчого самовираження, що дозволяє хореографам розширити межі традиційної сцени та створювати нові форми перформансу [13].

Мал. 1.3.2. Цифрова трансформація хореографії: танцівниця створює рух у віртуальному просторі за допомогою технологій доповненої реальності та штучного інтелекту.

Віртуальні танцювальні вистави та онлайн-платформи стали ще однією тенденцією в цифрову епоху. За допомогою стрімінгових сервісів, соціальних мереж та віртуальних залів стало можливим проведення танцювальних подій, де глядачі з різних куточків світу можуть стати свідками вистав, не виходячи з дому. Такий формат не тільки збільшує аудиторію, але й відкриває нові горизонти для міжкультурного обміну, дозволяючи танцювальним колективам з різних країн взаємодіяти та співпрацювати в глобальному контексті.

У підсумку, цифрова трансформація хореографії дозволяє поєднувати традиційні елементи мистецтва з новітніми технологіями, створюючи абсолютно нові можливості для розвитку хореографії та танцю. Технології стали потужним інструментом для хореографів, дозволяючи їм

експериментувати з формою, стилем і змістом, що відображається на сучасних тенденціях розвитку цього виду мистецтва [9].

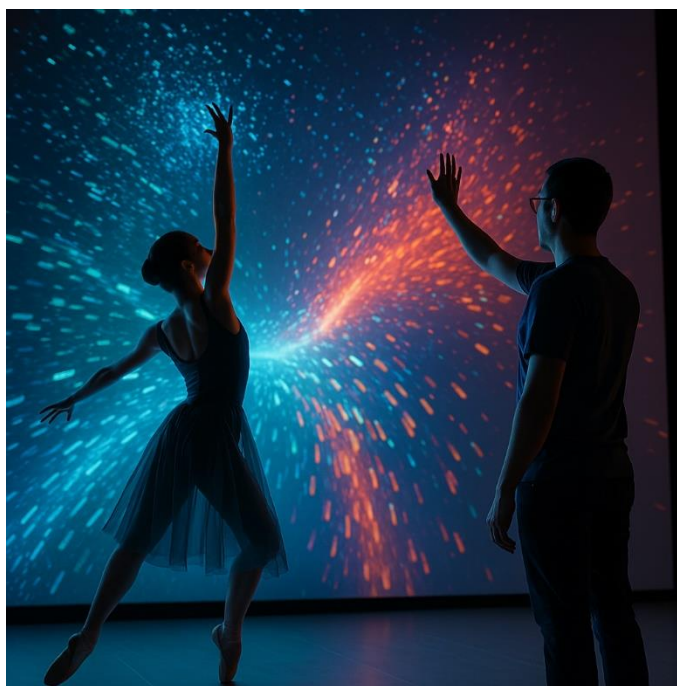
Цифрова трансформація в хореографії також відкриває нові можливості для поширення танцювальних виступів через онлайн-платформи. Завдяки інтернет-технологіям танцювальні колективи та індивідуальні хореографи можуть демонструвати свої роботи на світовому рівні, не обмежуючись географічними рамками. Онлайн-платформи дозволяють не лише публікувати записані виступи, а й проводити прямі трансляції репетицій або прем'єр, залучаючи глядачів з різних куточків світу. Це створює нові можливості для творчого обміну та розвитку глобальної танцювальної культури.

Інтерактивні та мультимедійні елементи стають важливими складовими сучасних танцювальних перформансів. Використання сенсорних технологій, таких як рухові датчики та інтерактивні екрани, дозволяє глядачам або навіть танцівникам взаємодіяти з оточенням під час виступу. Наприклад, у хореографії часто застосовуються проекції, що змінюються в залежності від рухів танцівників, або інсталяції, де танець та візуальні ефекти переплітаються, створюючи нові шари сенсів та емоційних вражень. Така інтерактивність дозволяє публіці стати частиною перформансу, що розмиває межі між виконавцями і глядачами [4].

Не менш важливим є вплив штучного інтелекту на творчий процес в хореографії. Є приклади використання штучного інтелекту у хореографічних симуляціях [19.С. 48–50]. Ідеї, створені за допомогою алгоритмів, можуть стати основою для нових хореографічних проєктів, де комп'ютери аналізують рухи, створюють композиції та навіть виводять нові танцювальні техніки. Завдяки цьому хореографи отримують нові інструменти для роботи, які дозволяють їм вийти за межі звичних уявлень про танець. Це дає можливість створювати унікальні ідеї, зокрема в напрямках імпровізації або генерації нових стилів танцю, що неможливо було б реалізувати без використання технологій.

Іншою перспективною тенденцією є використання технологій міксованої реальності (MR), які поєднують елементи віртуальної та доповненої реальності

в єдиному середовищі. Це дозволяє створювати унікальні хореографічні простори, де фізичні об'єкти, сцена та танцівники гармонійно взаємодіють з віртуальними елементами. Завдяки цьому з'являється новий вимір сценічної виразності, який поєднує фізичну присутність із цифровою уявою. Такі рішення дають змогу не лише розширити художні межі виступу, але й формувати нові підходи до взаємодії з глядачем, адже він стає учасником події у віртуальному просторі [11].

Мал. 1.3.3. Інтерактивний танцювальний перформанс із використанням проєкцій та сенсорних технологій, які реагують на рухи виконавців, створюючи динамічну взаємодію між танцем та цифровим середовищем.

Також спостерігається тенденція до автоматизації частини постановочного процесу завдяки використанню датчиків руху, трекінгових систем та аналітичного програмного забезпечення. Хореографи можуть аналізувати техніку виконання за допомогою тривимірного моделювання, ідентифікувати помилки, порівнювати рухи з ідеальними зразками або

будувати нові комбінації на основі рухових патернів. Це значно підвищує ефективність репетиційного процесу та надає змогу працювати з деталями, які раніше були непомітні людському оку.

В умовах цифрової трансформації зростає роль танцю як цифрового продукту, що може існувати поза фізичною сценою. Танцювальні NFT, цифрові хореографічні інсталяції та інтерактивні виставки стають новими формами репрезентації танцю в медіапросторі. Це зумовлює появу нових професійних напрямів для хореографів — таких як цифровий режисер руху, віртуальний хореограф, куратор цифрових танцювальних медіа. У свою чергу, це потребує оновлення змісту хореографічної освіти відповідно до вимог часу [14].

Ще одним важливим вектором цифрової еволюції є розвиток метавсесвітів і 3D-танцювальних платформ, де хореографи можуть створювати вистави у віртуальному середовищі, а глядачі — взаємодіяти з ними в режимі реального часу. Такі проєкти поєднують гейміфікацію, танець та соціальну комунікацію, формуючи абсолютно новий культурний простір, де глядач стає повноправним учасником мистецької події.

Таким чином, цифрова трансформація хореографії не лише модернізує технічні аспекти створення танцювального мистецтва, а й змінює саму його суть, відкриваючи нові шляхи для творчого розвитку, комунікації, експериментів і глобальної культурної взаємодії.

Отже, у сучасному хореографічному мистецтві поняття інноваційних технологій охоплює не лише використання нових технічних засобів, а й трансформацію самого процесу створення, виконання та сприйняття танцю. Цифрова трансформація стає каталізатором інновацій у хореографії, сприяючи появі нових форматів вистав, таких як VR/AR-перформанси, голографічні шоу, мультимедійні постановки, онлайн-тренування та цифрові хореографічні простори. Інтерактивність, використання штучного інтелекту, тривимірного моделювання, змішаних реальностей (MR) і віртуальних платформ дозволяє створювати нові художні форми, які раніше були неможливими [15].

Хореографія перетворюється на багатовимірне явище, де танець поєднується з цифровим мистецтвом, інтерактивними технологіями, візуальними ефектами та аналітичними інструментами. Це зумовлює потребу в оновленні освітніх програм і професійної підготовки фахівців, які мають володіти як традиційними хореографічними навичками, так і цифровою грамотністю. Таким чином, інноваційні технології в хореографії виступають не лише засобом технічного вдосконалення, а й новою філософією творчості, що відкриває широкі перспективи розвитку хореографічного мистецтва в глобальному цифровому просторі.

Завдяки впровадженню новітніх технологій, зокрема віртуальної та доповненої реальності, з'являються нові можливості для глядачів, які можуть не лише спостерігати за танцем, а й стати частиною цього мистецького процесу. Віртуальні танцювальні майданчики та інтерактивні вистави, доступні через AR/VR-гарнітури, дозволяють глядачам знаходитися в самому центрі події, взаємодіяти з рухами танцівників та іншими елементами вистави. Такі технології створюють можливість занурення в нові емоційні і візуальні реальності, які змінюють уявлення про традиційне сприйняття сцени [5].

Окрім цього, важливою тенденцією є використання технологій штучного інтелекту (AI) для вдосконалення хореографічних процесів. В AI можуть бути вбудовані алгоритми, які аналізують танцювальні рухи та створюють нові композиції на основі вивчених моделей. Це дозволяє хореографам не лише автоматизувати певні етапи постановки, а й отримувати нові ідеї для створення складних і нестандартних рухових послідовностей. Крім того, AI може використовуватися для аналізу виступів, виявляючи неточності або вдосконалюючи техніку танцівників.

Технології також значно змінюють роль танцювальних фестивалів та конкурсів. Завдяки цифровим платформам та соціальним мережам стало можливим проводити змагання онлайн, що дозволяє значно розширити аудиторію та залучити танцівників з різних куточків світу. Виступи можна транслювати в реальному часі, даючи можливість глядачам з різних країн

оцінити перформанси та навіть взаємодіяти з артистами через чат або віртуальні платформи. Це сприяє розвитку глобальної танцювальної спільноти і відкриває нові горизонти для творчих обмінів.

Не можна оминати увагою також вплив цифрових технологій на освітній процес у хореографії. Онлайн-курси та цифрові методичні матеріали дозволяють танцюристам і хореографам отримувати доступ до навчання без необхідності бути фізично присутнім у навчальних закладах. Це особливо актуально для віддалених регіонів, де не завжди є можливість відвідувати традиційні студії або школи. Завдяки цьому хореографія стає доступною для більш широкої аудиторії, сприяючи розвитку танцювальних навичок у глобальному контексті [4].

РОЗДІЛ 2. СЦЕНАРНО-КОМПОЗИЦІЙНА РОЗРОБКА

2.1. Сценарно– композиційний план хореографічного твору “Цифрове я”

Обґрунтування вибору теми. Тема пов’язана із залежністю від соцмереж. В даний час люди забувають про реальність життя, і повністю віддаються віртуальному світу. Залежність від соціальних мереж, призводить до поступової втрати справжніх життєвих емоцій, сенсу та соціальної ізоляції. Людина все частіше проявляє себе не через реальний досвід і взаємодію, а через кількість підписників, вподобань та коментарів, що спотворює сприйняття людської цінності.

Балетмейстерська експлікація

Тема хореографічної композиції «Цифрове я»: залежність від соціальних мереж, втрата самого себе у світі віртуальних образів.

Ідея – довести, що людина не зважаючи на соціальний простір, має залишатись зі своїми цінностями і не піддаватись соціальному світу, за для своєї життєвої свободи.

Надзавдання – показати як людина може жити під впливом віртуальних мереж, так як можна звільнитись від цього, та залишатись під своїм самоконтролем.

Жанр – сучасний танцювальний перформанс.

Форма – перформанс

Стиль хореографічної лексики: Contemporary.

Лібрето

В сучасному світі, в добу постійної комунікації людина опиняється на одинці серед лайків. Вона опановує «цифрову версію» себе — досконалу, ідеальну, але порожню. Такими чином, поступово межа між реальністю та віртуальністю обривається. І тоді залишається лише біль, тиша й відчуття втрати допомагають знайти справжнього себе — живого, емоційного, але справжнього.

Хореографічні образи:

Головний герой – образ людини, яку затагує цифрове середовище.

Інші дійові особи – запрограмовані особистості які піддаються тільки віртуальному світу.

Музична основа: для більш глибокого сприйняття, взято дві відомі композиції, виконавця Dark Sky, під назвою "shades".

Стиль: електронна музика.

Жанр музики: Electronic.

Тривалість композиції: 8 хвилин 8 секунд.

Використані інструменти: синтезатори, електронні барабани, драм-машина, лупи, ефекти: фільтри, реверберація.

Музичний розмір: 4/4.

Музична основа: для більш драматичного закінчення, взято композицію виконавця " You are us", під назвою " Unlike Us".

Стиль: акустика.

Жанр музики: лірика.

Тривалість композиції: 1 хвилина 4 секунди.

Використані інструменти: електронна гітара, різні звукові ефекти.

Музичний розмір: 4/4.

Художнє оформлення: локація в корпусі Київського столичного університету імені Бориса Грінченка.

Костюми:

Головний герой – біла футболка, чорна клітчатая сорочка, класичні штани, чорні шкарпетки.

Інші дійові особи – чорний гольф, чорні штани, чорні шкарпетки.

Драматургія хореографічної композиції

Експозиція

Головний герой потрапляє до простору запрограмованої цифрової залежності. Де всі герої запрограмовані та віддаються лише цифровим та чітким наказом.

Зав'язка

Головний герой вплутується в цифрову запрограмованість з іншими героями.

Починає всіх досліджувати, та розкриває новий простір для себе. Але сильний натиск зі сторони запрограмованості, сильно знедолює головного героя.

Розвиток дії

Запрограмовані персонажі починають втручатися в простір головного героя, та безпосередньо підлаштовують його під свій ритм цифрової залежності. Головний герой на початку цікавиться та піддається, кожному запрограмованому герою, та аналізує їхню зацикленість. Застосовані техніки імпровізації, зокрема дзеркала, наслідування та інших прийомів взаємодії, які дають змогу танцівникам вільно досліджувати рух, гармонійно взаємодіяти та створювати неповторні художні образи.

Кульмінація

В один момент , головний герой розуміє, що його повністю підносять до цифрової залежності та запрограмованості. Він починає повністю віддаватися цифровому простору, та слухати тільки запрограмованих героїв. Починається боротьба за вільне життя та цифрову залежність.

Розв'язка

Розкривається сильна битва між цифровим світом та вільним себе. Запрограмовані персонажі всмоктують та будь яким чином, програмують головного героя під себе. Відбувається потужна сила між подоланням себе вільним, та запрограмованим, але в момент ця сила обривається та всі падають. Оговтується головний герой та розуміє, що йому вдалося перебороти цифрову силу, та залишитися собою. Але в одну мить він розуміє, що ожив не тільки він, і що йому вдалось все ж таки повернути, не тільки себе до вільного, а головне свого життя, а подолати цифрову залежність запрограмованого цифрового героя. Якому відкрився справжній та вільний світ.

Архітектоніка хореографічної композиції

Експозиція (1-39 такт – 4/4)

З'являється цифровий світ, в якому проглядаються запрограмовані персонажі. Згодом з'являється головний персонаж, який потрапляє в цей простір та починає досліджувати його.

Зав'язка (39-103 такт – 4/4)

Головний герой детально починає досліджувати цифровий простір. Пізнає запрограмованих героїв, починає з ними взаємодіяти, але вони не піддаються. Тому він до останнього старається їх дізнатись, але цифровий простір починає його знесилювати.

Розвиток дії 1 (103-119 такт – 4/4)

Запрограмовані персонажі починають стискати простір головного героя, але не зважаючи на це головний герой, все ж досліджує та пристосовується до простору.

Розвиток дії 2 (119-173 такт 4/4)

Кожен запрограмований персонаж, починає цифрувати головного персонажа, таки чином головний персонаж поступово починає піддаватися цифровому світу.

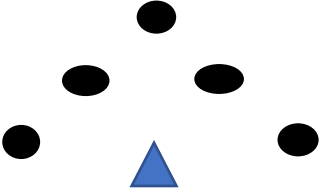
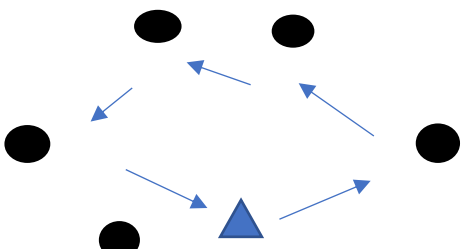
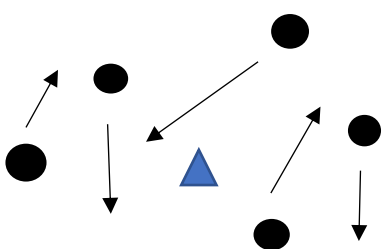
Кульмінація (173-230 такт 4/4)

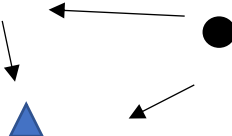
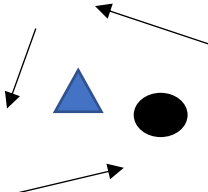
Головний персонаж повністю починає піддаватися цифровому світу та запрограмованим персонажам. Але в одну мить розуміє, що відбувається, і він починає повертатися до самого себе, але вже пізно, тому що, цифровий світ починає поглинати його. Починається боротьба між цифровим світом та свободою себе.

Розв'язка (230-252 такт 4/4)

Бій закінчується падінням всіх. Спочатку оговтується тільки головний герой, та починає знову жити своїм життям. Але через деяку мить, оживає ще один персонаж який був запрограмований. Головний герой починає взаємодіяти та показувати всю силу вільної особистості.

2.2 План мізансцен хореографічної композиції

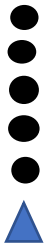
№	Малюнок танцю	Такт	Опис
Експозиція			
1.		1-39	Цифровий світ. Знайомство з персонажами.
Зав'язка			
2.		40-72	Головний герой детально досліджує цифровий світ. Починає взаємодіяти з героями, але вони не піддаються.
3.		73-103	Цифровий світ починає стискати особистий простір головного героя.
Розвиток дій 1			
4.		104-107	Цифрові персонажі намагаються оцифрувати головного героя.

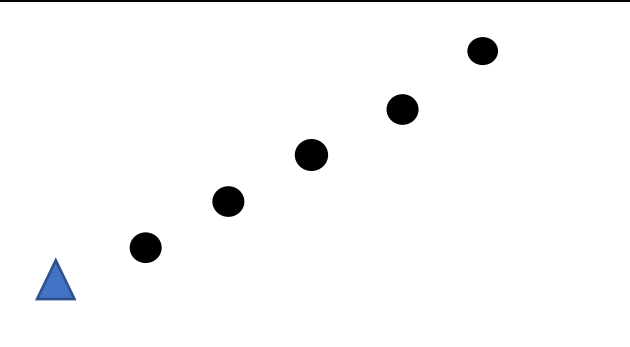
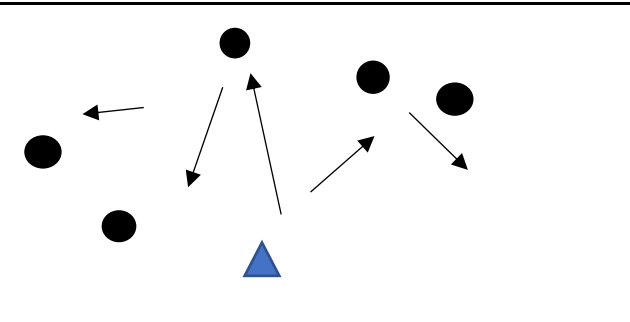
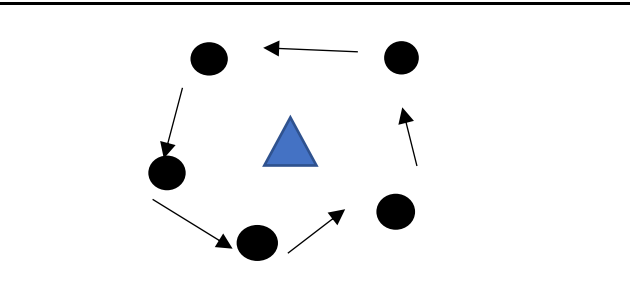
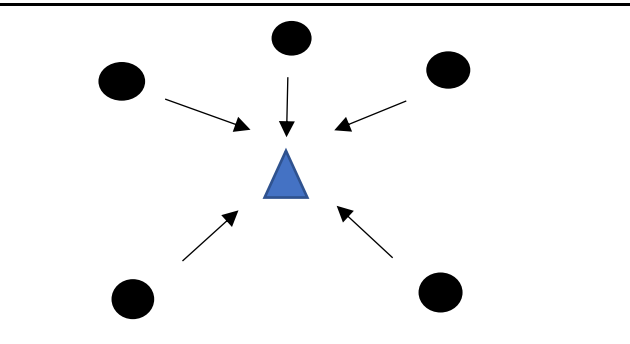
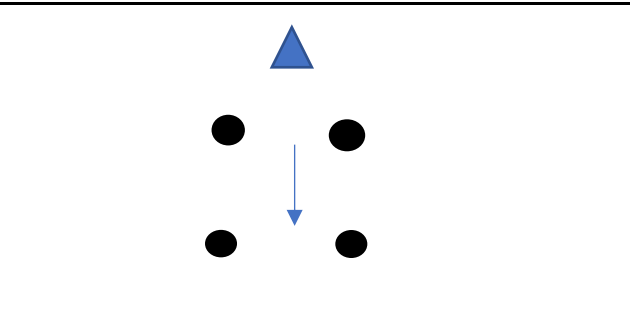
5.		108-111	Дует головного героя з цифровим.
6.		112-115	Дует головного героя з цифровим.
7.		116-119	Дует головного героя з цифровим.

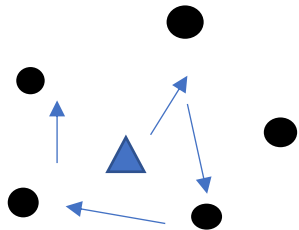
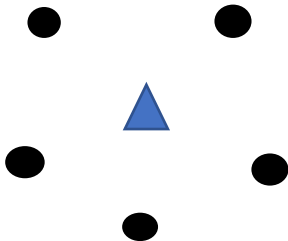
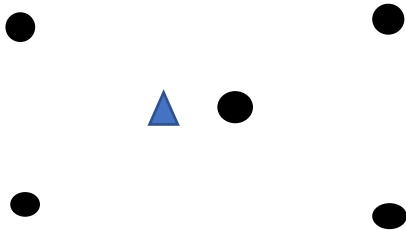
Розвиток дій 2

8.		120-147	Дует головного героя з цифровим.
9.		148-173	Дует головного героя з цифровим.

Кульмінація

10.		174-178	Головний герой повністю починає піддаватись.
-----	---	---------	--

11.		179-184	Головний герой намагається боротися. І хоч трохи наділити цифрових героїв душею.
12.		185-188	Взаємодіє з кожним по черзі.
13.		189-196	Запрограмовані герої оточують з усіх сторін.
14.		197-204	Починають тиснути на головного героя.
15.		205-210	Головний герой намагається хоч якось боротись.

16.		211-230	Цифровий світ поглинає все більше і зовсім не дає шансів головному герою.
Розв'язка			
17.		231-234	Боротьба закінчується падінням усіх.
18.		235-252	Оживає головний герой, а разом з ним один з цифрових персонажів. Чуттєвий дует.

ВИСНОВКИ

У ході дослідження було з'ясовано, що інноваційні технології на даний момент відіграють ключову роль у формуванні сучасних хореографічних форм, розширюючи художні та технічні можливості танцювального мистецтва. Взаємодія цифрових інструментів з традиційною хореографічною мовою сприяє появі нових способів пластичного висловлювання, заміні підходів створення сценічного простору та трансформації взаємодії між виконавцем та глядачем.

Проаналізувавши сучасні тенденції можна зазначити, що мультимедійні засоби, технології, віртуальна реальність, інтерактивні платформи й інновації, збагачують арсенал хореографа. Вони дозволяють моделювати нові естетичні середовища, створювати візуальні ефекти, що раніше були недосяжними, формувати глибокі перформативні проекти, де танець інтегрується з цифровими образами.

Дослідивши значення інноваційних технологій, можна зазначити, що вони не лише модернізують сценічні форми, а й сприяють появі нових жанрів і форматів, які відповідають запитам сучасної аудиторії та тенденціям світового мистецького процесу. А також стимулює переосмислення теоретичних засад хореографії, зокрема поняття тілесності, руху, простору та часу у хореографічному творі.

Отже, інноваційні технології є потужним чинником еволюції сучасної хореографії. Їх комплексне використання відкриває перспективи для створення унікальних художніх рішень, підвищує інтерактивність та емоційний вплив, а також формує нові можливості для розвитку танцювального мистецтва в умовах сучасності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Агафонова І.О. Інновації в сучасному мистецтві: виклики та перспективи / І. О. Агафонова // Мистецтвознавчі записки. – 2021. – Вип. 39. – С. 112–118.
2. Григор'єва В.Л. Світлові та відео проєкції як складова сучасної хореографічної постановки / В.Л. Григор'єва // Вісник Харківської державної академії культури. – 2022. – Вип. 60. – С. 138–143.
3. Безпаленко Ю.В. // Вплив інформаційних технологій та штучного інтелекту на викладання хореографічних освітніх компонентів / Збірник наукових праць Національного університету "Дніпровська політехніка" – 2025. — С. 45–52.
4. Бойко І.Г. Інноваційні підходи до хореографії в епоху цифрової культури І. Г. Бойко // Театр і кіно: історія, теорія, практика. – 2022. – Вип. 8. – С. 122–128.
5. В. Волчукова, О. Тіщенко, О. Барабаш, О. Нос // Digital technologies in creating choreographic performances / Харківський національний педагогічний університет ім. Г.С. Сковороди. – 2021 / С. 72–80.
6. Василенко О.І. Використання цифрових технологій у сценічному мистецтві / О.І. Василенко // Вісник КНУКіМ. Серія: Мистецтвознавство. – 2020. – № 42. – С. 55–60.
7. Герц І.О. // Сучасний танець і новітні технології: грані взаємодії / Ірина Герц – 2023 / С. 92–97.
8. Гуменюк І.М. Технології візуалізації в перформанс-мистецтві: тенденції ХХІ століття / І.М. Гуменюк // Культура і сучасність. – 2022. – № 1. – С. 67–73.
9. Данилюк М.В. Віртуальна реальність як засіб інтерактивного мистецтва в сучасному танці / М.В. Данилюк // Науковий вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Мистецтвознавство. – 2023. – Вип. 45. – С. 109–115.

10. Зозуля О.М. Інтерактивні технології у хореографічному мистецтві / О.М. Зозуля // Актуальні проблеми гуманітарних наук. – 2023. – Вип. 61. – С. 133–138.
11. Коваль А.М. Технології взаємодії сцени та глядача в інтерактивному танцювальному мистецтві / А.М. Коваль // Вісник Київського університету культури і мистецтв. Серія: Мистецтво. – 2021. – № 4. – С. 59–63.
12. Левчук Н.В. Сучасна сцена: мультимедійні засоби в хореографії / Н.В. Левчук // Хореографічне мистецтво: теорія і практика. – 2021. – № 3. – С. 45–50.
13. Новіцька І.Ю. Інноваційні практики у танцювальному мистецтві: нові форми взаємодії / І.Ю. Новіцька // Питання культурології. – 2020. – № 36. – С. 29–34.
14. Попова А.О. Впровадження VR та AR у сучасні хореографічні постановки / А.О. Попова // Культура і мистецтво в сучасному світі. – 2022. – Вип. 33. – С. 104–110.
15. Романенко Л.С. Хореографія в умовах цифрової трансформації: виклики та інновації / Л.С. Романенко // Сучасне мистецтво. – 2020. – № 16. – С. 73–78.
16. Тараненко Ю.А. Використання медіатехнологій у хореографічній творчості / Ю.А. Тараненко // Мистецтво і освіта. – 2022. – № 1. – С. 50–55.
17. Терешенко Н.В., Левченко М.П., Рехліцька А.І. // Інноваційні методики викладання сучасного хореографічного мистецтва – 2023 / С. 112–120.
18. Черненко Ю.О. Мультимедійна сцена: нові можливості для хореографічного мистецтва / Ю.О. Черненко // Музичне мистецтво і культура. – 2023. – № 35. – С. 98–103.
19. Шевченко К.І. Цифрові технології як засіб творчої виразності в сучасній хореографії / К.І. Шевченко // Мистецька освіта та культура. – 2021. – № 2. – С. 88–94.